

20.04.2020

Jajko i jego tajemnice

Porównywanie jajek: surowego i ugotowanego. Opisywanie budowy jajka. Plastikowy pojemnik, lignina, surowe jajko, ugotowane jajko, dwie szklanki, talerzyk. N. układa w pojemniku wyłożonym np. ligniną surowe jajko i ugotowane jajko. Dzieci dotykają kolejno jajek, potrząsają nimi, starając się porównać dźwięki, jakie wydają. Wskazują różnice. N. wprowadza oba jajka w ruch obrotowy. Dzieci obserwują jajka i wskazują to, które kręciło się szybciej. Zastanawiają się nad przyczyną.

112

Jajko surowe obraca się tylko przez chwilę, a potem się zatrzymuje. Dzieje się tak dlatego, że ma płynny środek, który porusza się wewnątrz skorupki w różne strony. Uniemożliwia to szybkie poruszanie się jajka. Następnie N. rozbija surowe jajko. Oddziela żółtko od białka. Prosi, aby dzieci powiedziały, z czego składa się jajko (skorupka, białko, żółtko). Jajka gotowane, tacki jednorazowe, nożyki plastikowe. • Badają właściwości jajka ugotowanego na twardo: obierają jajko, kroją je plastikowym nożykiem na pół, nazywają poszczególne części jajka (skorupka, żółtko, białko), określają wygląd, smak, zapach. Porównują budowę jajek: surowego i gotowanego. Zastanawiają się, co się zmieniło i dlaczego.

Karta pracy, cz. 4, nr 48, Dzieci: – opowiadają, co dzieje się na obrazku, – czytają tekst umieszczony pod obrazkiem, – odpowiadają na pytania związane z przeczytanym przez 6-latkę tekstem: Gdzie było gniazdo bociana? Ile jajek było w gnieździe? Do czego Olkowi była potrzebna lornetka?

Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – jajka. N. mówi dzieciom zagadkę I. Fabiszewskiej. Gdy skorupka pęknie, pisklę się wykluje. Ale najpierw w gnieździe ptak je wysiaduje. (jajko) • Analiza i synteza słuchowa słowa jajka. Dzieci dzielą słowo jajka na głoski. Liczą, ile jest w słowie sylab, a ile głosek. Wymieniają kolejno wszystkie głoski. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę j słychać na początku, na końcu oraz w środku słowa.

• Odkrywanie liter j, J. Dla każdego dziecka: czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki, litera i: mała, wielka. N. umieszcza na tablicy modele słów jajka, Jola. Pokazuje literę j: małą, wielką. Dzieci określają jej wygląd. Umieszczają kartoniki z literą we właściwych miejscach pod swoimi modelami słów jajka, Jola. N. przypomina, że imiona rozpoczynają się wielką literą.

N. pokazuje dzieciom kartoniki z literami j, J oraz i, I. Dzieci odszukują różnice pomiędzy nimi. Następnie prosi o wskazanie, która głoska – i czy J – jest spółgłoską, a która – samogłoską. Dzieci uzasadniają swoją odpowiedź. Wymawiają głoski głośno – zwracają uwagę na występujące różnice. • Karty pracy, cz. 4, nr 48 (kontynuacja). Dzieci zwracają uwagę na podział słowa jajka na sylaby, na głoski oraz na samogłoski i spółgłoski. • Karty pracy, cz. 4, nr 49. Dzieci: – dzielą na głoski nazwy zdjęć, rysują pod nimi tyle okienek, z ilu głosek składają się ich nazwy, – czytają sylaby i wyrazy, – zaznaczają na niebiesko litery j, J w wyrazach.

Karta pracy, cz. 4, nr 50, dzieci czytają tekst, wskazując po każdym przeczytanym zdaniu właściwe fragmenty obrazka, – kreślą kształty liter pisanych j, J w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów/koleżanek, – piszą litery j, J po śladach, a potem – samodzielnie.

Nauka piosenki „Kle, kle boćku”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=MXOs1LGO1JM>

21.04.2020

Poznajemy budowę ptaka

Karta pracy, cz. 4, nr 51, Dzieci: – czytają wyrazy, – w każdej grupie łączą wyraz z lewej strony z wyrazem z prawej strony, który się z nim rymuje, – łączą luki w wyrazach z odpowiednimi literami, odczytują wyrazy, – piszą litery j, J po śladach, a potem – samodzielnie.

Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Ptaki. Książka (s. 56–57) dla każdego dziecka. Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce, słuchają opowiadania czytanego przez N.

„Zadzwoń! babcia, ta, która mieszka pod miastem, na wsi, i powiedziała, że upiekła ulubione ciasteczka Ady. – Przyjdźcie do nas? – zapytała. – No pewnie! – zapewniła Ada i dotąd namawiała rodziców, aż się zgodzili na wspólny wyjazd. – Gdzie ciasteczka? – zapytała, gdy tylko zobaczyła babcię. Olek nie był smakoszem ciasteczek, za to lubił towarzystwo dziadka. Odnalazł go w sadzie obok domu. Dziadek obserwował niebo przez lornetkę. Olek zadął głowę. W oddali zobaczył jakieś drobne punkciki. – Bociany wracają. Co za widok! – dziadek uśmiechnął się promiennie. – Naprawdę?! – Olek rzucił się biegiem do samochodu po swoją lornetkę. Po chwili był już z powrotem. – Zdążyłem?! Jeszcze je widać?! – pytał zdyszany. Trzeba wam wiedzieć, że lornetki przybliżają i powiększają obraz, więc widok był niezwykły. Olek tak bardzo zagapił się w niebo, że nawet nie zauważył Ady, która przybiegła za nim z własną malutką lornetką. Patrzył na szybujące po niebie bociany. Widział ich rozłożone skrzydła, długie, wyciągnięte szyje,

czerwone dzioby, a gdy poprawił ostrość, zobaczył nawet pojedyncze pióra w ogonach. Ptaki prawie nie poruszały skrzydłami, a jednak sunęły po niebie jak papierowe samoloty albo małe szybowce niesione wiatrem. – Też chciałbym tak latać. Szkoda, że nie mam skrzydeł – westchnął. Dziadek się uśmiechnął. – Ptaki mogą latać nie tylko dzięki skrzydłom. Ich waga też jest ważna. Są lżejsze niż my, bo mają lekkie dzioby i nieduże głowy. No i nie posiadają zębów, żeby mniej ważyć. Na niebie było tłoczno jak na autostradzie. Nie tylko bociany wracały do domu na wiosnę. Leciały szpaki, pliszki i zięby. Jedne zawzięcie trzepotały skrzydełkami, inne machały nimi tylko od czasu do czasu. – Mógłbym na nie patrzeć bez końca. Żałuję, że tak późno poświęciłem się obserwowaniu przyrody. Wierzcie mi, że jest to wyjątkowa przyjemność – mówił dziadek. – Nawet nie wiecie, co wyprawiają zwierzęta, gdy sądzą, że nikt ich nie widzi. Takich zabaw, psot i tańców nigdzie indziej nie zobaczycie. Olka najbardziej zainteresowały zwierzęce psoty. – Pokażesz nam te psoty? – spytał. – Oczywiście, wybierzemy się do lasu jutro z samego rana. Babcia pomoże nam przygotować kanapki i termos z ciepłą herbatą. Zabierzemy też mapę terenu i to, co najważniejsze dla obserwatorów przyrody... – dziadek spojrzał pytająco na wnuki. – Ciasteczka! – wykrzyknęła Ada. Olek popatrzył na siostrę z politowaniem. – Lornetki – poprawił ją. Ich głosy wywabily z domu tatę. Spojrzał w niebo na szybujące ptaki i westchnął, podobnie jak wcześniej Olek: – Chciałbym latać jak ptaki. – Lepiej nie. Musiałbyś wyrwać wszystkie zęby, a i tak byłbyś za ciężki – mądrze zauważył Olek. – Głowę też masz za dużą – dodała Ada. – Nie mówiąc o braku skrzydeł – dorzucił rozbawiony dziadek.” • Rozmowa na temat opowiadania. Książka (s. 56–57) dla każdego dziecka. Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce, odpowiadają na pytania: Co robią ptaki wiosną? Kto to jest ornitolog? Następnie czytają tekst umieszczony pod obrazkiem. • Poznanie budowy ptaka. N. pyta: Dlaczego ptaki umieją latać, a ludzie nie potrafią? Uzupełnia wypowiedzi dzieci. Natura cały organizm ptaka wyposażyła w cechy, które umożliwiają mu latanie, np. kości ptaka są zupełnie inne niż kości innych zwierząt. Są dużo lżejsze, gdyż znajduje się między nimi wiele pustych przestrzeni. Ptaki nie mają zębów, co także zmniejsza ich ciężar ciała. Pokryte są piórami, które spełniają wiele funkcji. Ptak ma skrzydła, które wykorzystuje do radzenia sobie z oporem powietrza.

Karta pracy, cz. 4, nr 52–53, – czytają samodzielnie nazwy części ciała bociana: głowa, ogon, pozostałe nazwy czytają z N– dorysowują żabę i trawę, – piszą po śladach poznanych liter, czytają tekst z N.

Karta pracy, cz. 4, nr 53, Dzieci: – oglądają zdjęcia, – czytają tekst wyrazowo-obrazkowy znajdujący się pod zdjęciami.

Praca plastyczna „Kolorowe Cudaki” (trzeci link)

Nauka piosenki „Kle, kle boćku”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=MXOs1LGO1JM>

22.04.2020

Ptasie gniazda

- Słuchanie wiersza K. Datkun-Czerniak Ptaszek opowiada. Zielenią się listki na smukłej topoli i ptaszek tam śpiewa.

Opowiada listkom o swojej wędrówce:

co widział, co słyszał

w obcych krajach, hen!

Ile przebył gór i mórz,

aby wreszcie wrócić już.

Bo tu jego dom,

tu kochane drzewa,

wśród gałęzi tutaj

najpiękniej się śpiewa!

- Rozmowa na temat wiersza. Poznawanie drogi, którą pokonują ptaki podczas swoich wędrówek. Praca z mapą. Wyjaśnienie roli ptaków w życiu człowieka. Kolorowy sznurek, mapa świata, taśma przezroczysta. N. pyta: O czym ptaszek opowiadał listkom? Dlaczego ptaki do nas wracają? Rozkłada mapę świata. Pyta: Gdzie zimują ptaki? Jaką drogę pokonują podczas wiosennych podróży? Chętne dziecko, przy ewentualnej pomocy N., odszukuje na mapie Afrykę, gdzie zimują np. bociany, i Europę, a w niej Polskę. Pokazuje dzieciom, jaką drogę musiały pokonać ptaki, aby wrócić ponownie do naszego kraju.

Zaznacza czerwonym sznurkiem trasę przelotu ptaków. N. informuje dzieci o innych miejscach, w których zimują ptaki. Pokazuje je na mapie świata i oznacza innym kolorem sznurka trasy ich

przelotu. Następnie pyta: Jaką rolę odgrywają ptaki w życiu człowieka? Uzupełnia wypowiedzi dzieci. Jaskółki zimują w Afryce i w tropikalnej części Azji. Żurawie spędzają zimę w Azji, w Afryce i na Półwyspie Iberyjskim. Skowronek zimuje w basenie Morza Śródziemnego i w Europie Zachodniej. Jerzyk zaś zimą przebywa w Afryce.

Karta pracy, cz. 4, nr 54, Dzieci: – rysują po śladach – od zdjęcia ptaka do jego gniazda, – rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Nauka piosenki „Kle, kle boćku”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=MXOs1LGO1JM>

23.04.2020

Ptasie koncerty

N. układa przed dziećmi sylwety wybranych ptaków. Dzieci rozpoznają i nazywają ptaki. Wybierają dwie dowolne sylwety. Odrysowują je ołówkiem na kartkach – wykonują cienie ptaków. Po wykonaniu zadania przez wszystkie dzieci N. umieszcza sylwety ptaków na tacy, a dzieci wymieniają się kartkami z cieniami z kolegą siedzącym obok. Następnie układają na cieniach odpowiednie sylwety ptaków i podają ich nazwy.

Karty pracy, cz. 4, nr 56–57, – oglądają monety i banknoty o różnych nominałach, wskazują różnice między banknotami a monetami, – czytają nominały monet, – liczą pieniądze, nakleją obok nich zdjęcie monety lub banknotu o tej samej wartości, – rozmieniają pieniądze na drobne, nakleją obok nich odpowiednie zdjęcia monet, – nakleją zdjęcia monet według wzoru (rytmu) z poprzedniej karty.

Nauka piosenki „Kle, kle boćku”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=MXOs1LGO1JM>

24.04.2020

Ptasie pióra

- Utrwalanie wiadomości na temat budowy ptaków. Zdjęcia przedstawiające wilgę, wróbla, bociana, skowronka, jaskółkę, gawrona, żurawia. N. umieszcza na tablicy zdjęcia przedstawiające wilgę, wróbla, bociana, skowronka, jaskółkę, gawrona, żurawia. Pyta: Jak jednym słowem możemy nazwać przedstawione na zdjęciach zwierzęta? Jakie są charakterystyczne cechy ptaków? Czym różnią się ptaki między sobą? Dlaczego ptaki mają różne ubarwienie? Uzupełnia wypowiedzi dzieci.

- Ćwiczenia oddechowe. Piórko dla każdego dziecka. Dzieci podrzucają piórka do góry i za pomocą wydychanego powietrza próbują utrzymać je jak najdłużej w górze. Następnie kładą się na dywanie na brzuchu, umieszczają piórko przed sobą i starają się dmuchać na nie jak najmocniej

Karta pracy, cz. 4, nr 58, . Dzieci: – rysują linie po śladach, – rysują drogę w środku ścieżki.

Karta pracy, cz. 4, nr 59, Dzieci: – rysują drogę do gniazda, które chcą obserwować Olek z dziadkiem,
– rysują drogę w środku ścieżki.

Nauka piosenki „Kle, kle boćku”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=MXOs1LGO1JM>